CONSTITUTIO
SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
BENEDICTI XIV.

QUA PRÆSCRIBITUR ORDO, ET FORMA in judicijs cauſarum Matrimonialium ſuper Matrimoniorum validitate, vel nullitate declaranda ſervandus.

MATRITI, M.DCC.XLI.

Ex Typographia Rev. Cameræ Apoſtolicæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

SERVUS SERVORUM DEI.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

EI miſeratione, cujus judicia incomprehenſibilia ſunt, & viæ inveſtigabiles, in ſuprema Eccleſiæ ſpecula immerentes conſtituti, ut ſuper univerſum Dominicum gregem excubias ſedulò agamus, ad commiſſum Paſtoralis Officij munus pertinere dignoſcimus, ſubnaſcentes ex infernalis hoſtis aſtutia, & hominum malitia abuſus, quibus, & animarum ſaluti pernicies, & Sacramentis Eccleſiæ injuria infertur, radicitus evellere, & poteſtatis Nobis deſuper traditæ operam interponere, ut & humana cohibeatur temeritas, & veneranda Divinæ Legis ſervetur authoritas.

Siquidem Matrimonij fœdus à Deo inſtitutum, quod & quatenùs naturæ officium eſt, pro educandæ prolis ſtudio, alijſque Matrimonij bonis ſervandis, perpetuum, & indiſſolubile eſſe convenit, & quatenùs eſt Catholicæ Eccleſiæ Sacramentum, humana præſumptione diſſolvi non poſſe, Salvator ipſe ore ſuo pronunciavit dicens: *Quod Deus conjunxit, homo non ſeparet*: ad aures Apoſtolatus noſtri pervenit, in quibuſdam Eccleſiaſticis Curijs inconſulta nimis Judicum facilitate infringi, & temerè atque inconſideratè de eorumdem Matrimoniorum nullitate latis ſententijs, poteſtatem Conjugibus fieri tranſeundi ad alia vota. Quos ſanè improvidos Judices humanæ naturæ conditione, & voce ipſa quodammodo admoneri oportebat, ne tam præcipiti audacia Sanctum Matrimonij Nexum frangerent, quem perpetuum atque indiſſolubilem primus humani generis Parens præmonuit inquiens: *Hoc nunc os ex oſſibus meis, & caro de carne mea*: Et illud additum eſt. *Quamobrem relinquet homo Patrem ſuum, & Matrem, & adhærebit uxori ſuæ, & erunt duo in carne una.*

Hujuſmodi autem abolendæ pravitatis notitia diverſis ex Partibus Nobis delata eſt, atque etiam indicata ſunt exempla nonnullorum Virorum, qui poſt primam, & ſecundam, ac tertiam, quam duxerant, uxorem ob nimiam Judicum

præcipitantiam in nullitate Matrimoniorum declaranda, adhuc illis primis uxoribus superstitibus, ad quartas contrahendas nuptias devenerant, & similitèr fœminarum, quæ post primum, secundum, & tertium maritum, quarto etiam, illis quoque viventibus, se junxerant, non sine pusillorum scandalo, & bonorum omnium detestatione, qui sacra Matrimonij vincula ita contemni, & temerè perfringi dolebant. Nos autem, his intellectis, gravi affecti dolore intimo animo ingemuimus, & non prætermisimus Apostolicæ nostræ sollicitudinis partes in Domino adimplere. Siquidem primo Pontificatus nostri anno ad Episcopos illarum Partium, in quibus prædicta acciderant, plenissimis datis literis, gravitèr conquesti sumus de hujusmodi pravitate, quæ in Ecclesia Dei tolerabatur, & ad eam abolendam eorum animos erigere, & pastoralem zelum accendere curavimus: quod etiam egimus cum alijs aliarum Regionum Episcopis, ubi hujusmodi pravum dirimendorum Matrimoniorum usum irrepsisse, cognovimus.

Verùm Nobis responsum est, id sæpè contingere partim ex culpa illorum Judicum, quibus vel in prima instantia, cum causa coram Judice ordinario ex aliqua legitima causa cognosci nequit, vel in secunda, cum in partibus nullus adest Judex, ad cujus Tribunal Causa in gradu appellationis devolvatur, vel si adest, justa de causa coram eo disceptari nequit, causæ matrimoniales hujusmodi à Sede Apostolica committuntur, qui vel ob inscitiam, vel ob malam voluntatem proclives sunt ad Matrimonia dissolvenda, atque eadem Matrimonia, levi vel etiam nullo habito examine, irrita, ac invalida declarant; partim etiam ex facto Conjugum super nullitate suorum Matrimoniorum litigantium, cum frequentèr unus tantum eorum, qui dissolutionem Matrimonij postulat, in judicio compareat, & Sententia, nullo contradicente, secundum sua vota obtenta, ad alias nuptias convolat; vel ambobus Conjugibus in Judicium venientibus, alter, qui pro Matrimonio, alter verò, qui contra agit, Sententia de nullitate Matrimonij prolata, nullus est, qui ad superiorem Judicem appellationem interponat, vel quia Litigantes in specie quidem discordes, re vera inter se concordes sunt, & invicem colludentes contractum Matrimonium dissolvi cupiunt; vel quia Pars, quæ pro validitate Matrimonij stabat, ejusque nullitatem acriter contra Adversarium impugnabat, lata à Judice Sententia contra Matrimonium, mutat voluntatem, vel pecunia sibi ad sumptus litis non suppetente, vel alijs deficientibus auxilijs ad litigandum necessarijs, & incœptum opus, ac causam post primam Sententiam deserit: Quo fit, ut deinde ambo Conjuges, vel unus eorum ad aliud contrahendum Matrimonium se conferat.

Quod autem ad Judices pertinet, quibus extra Romanam Cu-

Curiam pro Litigantium commodo cauſæ matrimoniales committuntur, paterna illa vigilantia, qua de juſtitia unicuique integrè ſapienterque adminiſtranda ſolliciti eſſe debemus, encyclicis literis ad Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, & Epiſcopos ſcriptis vigeſima ſexta Auguſti anno ſecundo Pontificatus noſtri, providere curavimus, in quibus ea præſcripſimus, quæ Sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis conſona, ſi diligentèr, ut ſperamus, ſerventur, in poſterum cauſæ non niſi perſonis congrua juris peritia, & neceſſario probitatis, ſpectatæque fidei munitis præſidio committentur. Inſuper ad ea, quæ in ijſdem encyclicis literis conſtituta ſunt, id etiam in præſenti adjungimus: Quod, quamvis Concilij Tridentini decretum, quo cauſæ matrimoniales ſubtractæ fuerunt, Decani, Archidiaconi, & aliorum inferiorum Judicio, & Epiſcoporum tantum examini, & juriſdictioni reſervatæ, dumtaxat procedat de Archidiaconis, Decanis, alijſque inferioribus, qui in eadem Diœceſi conſtituti, vel privilegio aliquo, vel præſcriptione ſaltem in viſitatione cauſarum matrimonialium cognitionem ſibi adrogabant; idcircò minimè obſtet commiſſionibus, quæ pro ijſdem cauſis matrimonialibus definiendis à Sede Apoſtolica alicui eorum in ſecunda inſtantia fierent; nihilominus præcipimus, ac mandamus ijs, ad quos hujuſmodi commiſſionum, ſeu delegationum expediendarum cura pertinet, ut in futurum cauſarum matrimonialium cognitionem non committant niſi Epiſcopis præſertim vicinioribus, vel ſi nullus ſit Epiſcopus, cui ex legitima cauſa commodè committi poſſit, tum commiſſio, & delegatio dirigatur uni ex ijs, qui ſecundum ordinem, & modum à Nobis in præfatis encyclicis literis præſcriptum pro Judice idoneo ab Epiſcopo cum conſilio ſui Capituli nominatus fuerit.

Quod verò ad ordinem, & ſeriem judiciorum in cauſis matrimonialibus pro debita, & congrua earum terminatione ſervandum ſpectat, motu proprio, certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine hac noſtra in perpetuum valitura ſanctione conſtituimus, decernimus, ac jubemus, ut ab omnibus, & ſingulis Locorum Ordinarijs in ſuis reſpectivè Diœceſibus perſona aliqua idonea eligatur, & ſi fieri poteſt, ex Eccleſiaſtico Cœtu, juris ſcientia, pariter & vitæ probitate prædita, quæ Matrimoniorum Defenſor nominabitur, cum facultate tamen eam ſuſpendendi, vel removendi, ſi juſta cauſa adfuerit, & ſubſtituendi aliam æque idoneam, & ijſdem qualitatibus ornatam, quod etiam fieri poterit, quotieſcumque perſona ad Matrimoniorum defenſionem deſtinata, cum ſe occaſio agendi obtulerit, erit legitimè impedita.

Ad officium autem Defenſoris Matrimonium hujuſmodi, ut ſupra electi, ſpectabit, in judicium venire, quotieſcum-

quæ contigerit; matrimoniales causas super validitate, vel nullitate coram legitimo Judice disceptari, eumque oportebit in quolibet actu judiciali citari, adesse examini testium, voce, & scriptis Matrimonij validitatem tueri, eaque omnia deducere, quæ ad Matrimonium sustinendum necessaria censebit.

Et demum Defensoris hujusmodi persona, tanquam Pars necessaria, ad judicij validitatem, & integritatem censeatur, semperque adsit in judicio, sivè unus ex Conjugibus, qui pro nullitate Matrimonij agit, sivè ambo, quorum alter pro nullitate, alter verò pro validitate in judicium veniant. Defensor autem, cum ei munus hujusmodi committetur, juramentum præstabit fidelitèr officium suum obeundi, & quotiescumque contigerit, ut in judicio adesse debeat pro alicujus Matrimonij validitate tuenda, rursùs idem juramentum præbebit: quæcumque verò, eo non legitimè citato, aut intimato, in judicio peracta fuerint, nulla, irrita, cassa declaramus, ac pro nullis, cassis, ac irritis haberi volumus, perindè ac si citata, & intimata non esset ea Pars, cujus citari intererat, & quam juxta legum, & canonum præscripta ad legitimam judicij validitatem citari, aut intimari omninò necessarium erat.

Cum igitur coram Ordinario, ad quem causas hujusmodi cognoscere pertinet, controversia aliqua proponetur, in qua de Matrimonij validitate dubitabitur, & existentibus in judicio, vel uno ex Conjugibus, qui pro nullitate Matrimonij, vel ambobus, quorum alter pro validitate, alter verò pro nullitate actionem intendat, Defensor Matrimonij partes omnes officij sui diligentèr adimpleat. Itaque si à Judice pro Matrimonij validitate judicabitur, & nullus sit, qui appellet, ipse etiam ab appellatione se abstineat; idque etiam servetur, si à Judice secundæ instantiæ pro validitate Matrimonij fuerit judicatum, postquam Judex primæ instantiæ de illius nullitate Sententiam pronunciaverat; sin autem contra Matrimonij validitatem Sententia feratur, Defensor inter legitima tempora appellabit adhærens Parti, quæ pro validitate agebat; cum autem in judicio nemo unus sit, qui pro Matrimonij validitate negotium insistat, vel si adsit, lata contra eum Sententia judicium deseruerit, ipse ex officio ad superiorem Judicem provocabit.

Appellatione à prima Sententia pendente, vel etiam nulla ob malitiam, vel oscitantiam, vel collusionem Defensoris, & Partium interposita, si ambo, vel unus ex Conjugibus novas nuptias celebrare ausus fuerit, volumus ac decernimus, ut non solùm serventur, quæ adversus eos, qui Matrimonium contra interdictum Ecclesiæ contrahunt, statuta sunt, præsertim ut invicem à cohabitatione separentur, quoadusque altera Sententia super nullitate emanaverit, à qua intra decem

dies

dies non ſit appellatum ; vel appellatio interpoſita deſerta deindè fuerit ; ſed ulteriùs ut contrahens , vel contrahentes Matrimonium hujuſmodi omnibus pœnis contra Poligamos à Sacris Canonibus , & Conſtitutionibus Apoſtolicis conſtitutis omninò ſubjaceant , quas in eos , quatenùs opus ſit , motu, ſcientia , ac poteſtate ſimili rurſus ſtatuimus , decernimus , ac renovamus.

Poſtea quàm verò appellationis beneficio ad alterum Judicem cauſa in ſecunda inſtantia delata fuerit , omnia , & ſingula quæcumque coram Judice in prima inſtantia ſervanda præfinita fuerunt , etiam coram altero in ſecunda exactè ac diligentèr cuſtodientur , citato in quolibet Judicij actu defenſore matrimonij , qui voce , & ſcripto matrimonij validitatem ſtrenuè , ac pro viribus tuebitur , & ſi Judex in ſecunda inſtantia fuerit Metropolitanus , aut Sedis Apoſtolicæ Nuncius , aut Epiſcopus vicinior , Matrimonij Defenſor ſit, qui ab ipſis fuerit deputatus , quemadmodum ipſis deputare mandamus , ut quæ à Nobis ſuperius conſtituta ſunt , peragere poſsit ; ſi autem Judex in ſecunda inſtantia erit Judex Commiſſarius , cui à Sede Apoſtolica cauſæ cognitio demandata ſit , & qui Tribunal , & juriſdictionem ordinariam non habeat , & propterea careat defenſore Matrimonij , volumus , ut illo defenſore Matrimonij utatur , qui conſtitutus fuerit ab Ordinario , in cujus Diœceſi cauſam cognoſcet , etiam ſi idem Ordinarius ſit , qui primam Sententiam in eadem cauſa pronunciaverit.

Inſtructo autem in hunc modum judicio , ſi ſecunda Sententia alteri conformis fuerit , hoc eſt , ſi in ſecunda æquè ac in prima nullum ac irritum Matrimonium judicatum fuerit , & ab ea Pars , vel Defenſor pro ſua conſcientia , non crediderit appellandum , vel appellationem interpoſitam proſequendam minimè cenſuerint , in poteſtate , & arbitrio Conjugum ſit novas nuptias contrahere , dummodo alicui eorum ob aliquod impedimentum , vel legitimam cauſam id vetitum non ſit , poteſtas tamen poſt alteram Sententiam conformem, ut ſupra , Conjugibus facta intelligatur , & locum habeat, ſalvo ſemper , & firmo remanente jure , ſeu privilegio cauſarum Matrimonialium , quæ ob cujuſcumque temporis lapſum nunquam tranſeunt in rem judicatam ; ſed ſi nova res, quæ non deducta , vel ignorata fuerit , detegatur , reſumi poſſunt , & rurſus in judicialem controverſiam revocari. Quod ſi à ſecunda Sententia ſuper nullitate , vel altera Pars appellaverit , vel hujuſmodi ſit, ut ei ſalva conſcientia , Defenſor Matrimonij acquieſcendum non putet , vel quia ſibi videtur manifeſtè injuſta , vel invalida , vel quia fuerit lata in tertia inſtantia , & ſi revocatoria alterius præcedentis ſuper validitate in ſecunda inſtantia emanatæ , volumus , ut firma remanente utrique Conjugi prohibitione ad alias tranſeundi nup-

nuptias, quas si contrahere ausi fuerint, pœnis, ut præfertur, à Nobis constitutis subesse decernimus, causa in tertia, vel quarta instantia cognoscatur, servatis diligentèr omnibus, quæ à Nobis in prima, & secunda instantia demandata fuerunt, nempè in quolibet judiciali actu citato, & audito Defensore Matrimonij, qui à Judice tertiæ instantiæ deputatus fuerit. Defensor autem Matrimonij, quem ad munus suum gratis obeundum pro amore Dei, & proximi utilitate, & Ecclesiæ reverentia in Domino exhortamur, si operam suam sine mercede, aut salario aliqua ex causa exhibere recusaverit, ab ipsius Causæ Judice ei constituatur, & ab ea Parte, quæ pro validitate Matrimonij agit, si ipsi facultas sit, solvatur; sin minus à Judice primæ, vel secundæ, vel tertiæ instantiæ respectivè subministrabitur, qui pecuniam ex mulctis suorum Tribunalium redactas, vel redigendas, & in opera pia erogandas in hujusmodi sumptus insumere poterunt. Cum verò Judices causæ erunt Judices Commissarij, qui neque forum habent, & consequentèr neque pecuniam ex mulctis collectam, volumus ac mandamus, ut Defensori Matrimonij satisfiat ex pecunia mulctarum illius Episcopi, in cujus Diœcesi Judex Commissarius juxta Sedis Apostolicæ mandatum judicium exercebit.

Hactenus quidem quoad causas Matrimoniales, quæ extra Romanam Curiam pertractantur: Quoad causas verò, quæ Romæ disceptandæ sunt, cum earum cognitio in prima instantia ad S. R. E. Cardinalem in præfata Urbe, ejusque Suburbijs, & districtu Vicarium nostrum in Spiritualibus pro tempore spectet, mandamus ac jubemus, ut omnia & singula, quæ in alijs causis extra Romanam Curiam pertractandis præscripta fuerunt, nempè ut judicium peragatur, citato, & audito Defensore Matrimonij ab eodem Cardinali Vicario deputato, aliaque ut supra, omninò serventur, tùm etiam in alijs causis, quæ in prima instantia ex consensu Partium, vel in secunda per appellationem ad Sedem Apostolicam, omisso medio interpositam, vel in tertia Romam deferuntur, quas omnes judicari volumus, vel in Congregatione S. R. E. Cardinalium super interpretatione, & executione Concilij Tridentini, vel in causarum Palatij nostri Auditorio, dummodo Nobis, & Romano Pontifici pro tempore justis ex causis non videatur particularis Congregatio S. R. E. Cardinalium, vel Romanæ Curiæ Prælatorum deputanda. Cum autem causa super Matrimonij nullitate agitabitur in dicta Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, Defensor Matrimonij à Cardinali Præfecto ejusdem Congregationis, si verò in Palatij nostri Auditorio, ab Auditore Decano præfati Tribunalis, si demum in Congregatione particulari, à Persona ejusdem Congregationis digniore deputetur. Unica quidem resolutio pro nullitate Matri-

mo-

monij emanata; si causa in Congregatione Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, vel in Congregatione particulari deputata cognoscatur, & similitèr in Palatij nostri Auditorio unica Sententia super eadem nullitate pronunciata minimè sufficiat ad tribuendam liberam Conjugibus facultatem novas nuptias contrahendi, sed si causa in præfata Congregatione Cardinalium Tridentini Concilij Interpretum introducta fuerit, rursus in eadem ad Defensoris Matrimonij instantiam reproponatur; Si verò Congregationi particulari commissa fuerit, ad petitionem ejusdem Defensoris altera etiam particularis Congregatio deputabitur; Si verò in Palatij nostri Auditorio judicata sit, à præfato Defensore appellatione interposita, ab alijs Auditoribus juxta ordinem in gyrum, seu turnum definiatur, si autem causa universo Tribunali commissa fuerit, ab omnibus Auditoribus rursus examinabitur, nolentes omninò, ut nullo in casu Matrimonij vinculum dissolutum censeatur, nisi duo judicata, vel resolutiones, aut Sententiæ penitus similes, & conformes, à quibus neque Pars, neque Defensor Matrimonij crediderit appellandum, emanaverint, quod si secus factum fuerit, & novum initum Matrimonium, nostræ voluntatis hujusmodi transgressores pœnis à Nobis ut supra statutis submittantur.

Et quoniam sæpè apud Sedem Apostolicam preces porrigi solent pro dispensatione Matrimonij rati, & non consummati, quæ ut plurimum pro voto consultivo ad Congregationem S. R. E. Cardinalium Concilij Interpretum, vel nonnumquam ad aliquam Congregationem particularem deputatam à Romanis Pontificibus pro tempore remitti solent, ut hujusmodi instantiæ ordine ac ritè procedant, volumus ac mandamus, ut supplex libellus Nobis, vel Romano Pontifici pro tempore exhibeatur, in quo plena, & accurata totius facti species contineatur, causæque omnes in eo exprimantur, quæ ad obtinendam petitam dispensationem conducere posse à supplicante censentur, ut Romanus Pontifex, eo lecto, & maturè considerato, secum deliberare possit, an petitionem reijciat, vel ejus examen alicui ex dictis Congregationibus committat, à qua posteà quàm suum votum consultivum editum fuerit, à Secretario ejusdem Congregationis totius negotij series exactè Romano Pontifici pro tempore referatur, qui pro sua prudentia judicabit, an Congregationis resolutio sit approbanda, vel potius totius causæ examen alteri Congregationi, vel Tribunali, prout eidem Pontifici videbitur, rursus committendum.

Demùm volumus ac decernimus, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spe-

cta-

ctabit, in omnibus, & per omnia plenissimè, & inviolabilitèr observari. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eosdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata, eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & innane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus verborum, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus in genere, vel in specie, seu aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma in illis tradita observata eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxàt expressé derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, ut præsentes literæ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, publicentur, & affigantur, sicque publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique eorum nominatim, & personalitèr intimatæ fuissent; quodque earumdem præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarij publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides tàm in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostri decreti, statuti, constitutionis, prohibitionis, revocationis, annullationis, declarationis, mandati, ac voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Da-

tum

tum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem tertio nonas Novembris, anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo primo. Pontificatus nostri Anno secundo.

D. Card. Passioneus.

X. Sub-Datarius.

Visa de Curia:
N. Antonellus.

Loco ✠ Plumbi.

J. B. Eugenius.

Anno à Nativitate D. N. JESU-CHRISTI M.DCC.XLI. Indictione quarta, die verò 29. Novembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI Divina Providentia PP. XIV. Anno secundo supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicæ Lateranensis, & Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in alijs locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Trifelli Apost. Curs.

Nicolaus Cappelli Mag. Curs.

Concordat cum Originali existente in hac Secretaria Justitiæ hujus Tribunalis Nunciaturæ. Matriti die 18. Martij 1742.

Ferdinandus Wande[illegible]